

Εκδρομή του Συνδέσμου Συριανών στην Τροιζήνα και τον Πόρο

Κείμενο, φωτογραφίες Χρήστου Θανόπουλου

Το Σάββατο 29 Μαΐου 2023 μία χαρούμενη παρέα 34 μελών και φίλων του Συνδέσμου Συριανών ξεκίνησε από το κέντρο της Αθήνας, με προορισμό την Τροιζήνα και τον Πόρο.

Η Τροιζήνα, η περίφημη αρχαία πόλις – κράτος, γενέτειρα του μυθικού ήρωα Θησέα, είναι πιο γνωστή από τη μυθολογία, παρά για τα ιστορικά γεγονότα. Συμμετείχε κατά τον Όμηρο με πλοία της στον Τρωϊκό Πόλεμο και οι αρχαιολόγοι τοποθετούν την μυκηναϊκή Τροιζήνα στην παραλία του όρμου του Πώγωνα, στην περιοχή της Μεγάλης Μαγούλας, 6 χλμ. ανατολικά της σημερινής Τροιζήνας. Εντοπίστηκαν τρεις μυκηναϊκοί θολωτοί τάφοι και υστεροελλαδική-μεσοελλαδική ακρόπολη. Στους πρώιμους ιστορικούς χρόνους το οικιστικό κέντρο μετακινήθηκε προς την ενδοχώρα. Η Τροιζήνα των ιστορικών χρόνων εκτείνεται σε μια πεδινή έκταση, κάτω από το ορεινό συγκρότημα των Αδερών, δίπλα στο σύγχρονο οικισμό της Τροιζήνας. Οριοθετείται από τα ρέματα του Αγ. Αθανασίου στα ανατολικά και του Γεφυραίου ρέματος ή Χρυσορρόα στα δυτικά. Η τειχισμένη ακρόπολη της αρχαίας πόλης βρισκόταν στα νότια, σε λόφο με υψόμετρο 313 μ., με το ναό της Αθηνάς Πολιάδος ή Σθενιάδος. Κατά μήκος των ρεμάτων κατέβαιναν δύο επιμήκεις βραχίονες του οχυρωματικού περιβόλου και τείχη περιβάλλαν την πόλη. Υπήρχε εγκάρσιο τείχος (διατείχισμα), που περιλάμβανε πύργο-τοπόσημο, ο οποίος σώζεται έως τις μέρες μας σε καλή κατάσταση. Εντοπίστηκαν το δυτικό και το ανατολικό νεκροταφείο, έξω από τα όρια της αρχαίας πόλης, στα οποία η ταφική δραστηριότητα ξεκινά από τα πρωτογεωμετρικά χρόνια και φθάνει έως την ελληνιστική εποχή. Η πόλη διέθετε θέατρο, και στην άκρη της Αγοράς βρισκόταν η Στοά της Τροιζήνας. Το τέμενος του Ιππολύτου (Ιππολύτειο) είναι κτισμένο έξω από τα τείχη. Ο Πausanias που επισκέφτηκε την Τροιζήνα, περιγράφει έντεκα ναούς, ανάμεσά τους του Διός Σωτήρος, της Αρτέμιδος Λυκείας, του Ποσειδώνος Φυταλμίου, της Δήμητρας

Θεσμοφόρου, της Αφροδίτης Ακραιάς, του Απόλλωνος Θεαρίου, κ.α. Η πόλις διατηρούσε άριστες σχέσεις με το κράτος των Αθηνών και φιλοξένησε πολλές αθηναϊκές οικογένειες στη διάρκεια της περσικής εισβολής στην Αττική (480 π.Χ.), αναλαμβάνοντας τα έξοδα διατροφής και μόρφωσής τους. Συμμετείχε επίσης με 1.000 οπλίτες στη μάχη των Πλαταιών (479 π.Χ.). Στη διάρκεια του Πελοποννησιακού Πολέμου, ήταν σύμμαχος των Σπαρτιατών. Δέχθηκε επίθεση από τον Επαμεινώνδα, χωρίς οι Θηβαίοι να καταφέρουν να την εκπορθήσουν. Αργότερα έγινε πάλι σύμμαχος των Αθηναίων, βρέθηκε υπό μακεδονική κατοχή, προσχώρησε στην Αχαϊκή Συμπολιτεία. Επί Ρωμαιοκρατίας μία τάξη εύπορων πολιτών με δημόσια αξιώματα, συντηρούσε δρόμους, δημόσια κτίρια, κ.α. Στις αρχές του 10^{ου} αιώνα μετονομάστηκε σε Δαμαλά και στη Φραγκοκρατία δόθηκε ως φέουδο στον ιππότη Guillaume de la Roche, ο οποίος οργάνωσε την περιοχή σε βαρωνία και έκτισε το κάστρο του στην ακρόπολη της πόλης. Στα τέλη του 1827 η Εθνοσυνέλευση της Τροιζήνας (Δαμαλά) εξέλεξε πρώτο κυβερνήτη της Ελλάδος τον Ιωάννη Καποδίστρια.

Ο Πέλοπας, γιός του Ταντάλου ή του Πακτωλού και της Κλιτίας, ήρθε στην Πελοπόννησο, κέρδισε με δόλο σε αρματοδρομία τον Οινόμαο και το βασίλειο της Πίσας, ιδρύοντας τους πρώτους Ολυμπιακούς Αγώνες. Ηνίοχος του ήταν ο Σφαιρός (απ' όπου έλαβε το όνομα της η Σφαιρία, το τριγωνικό νησάκι, που μαζί με το μεγαλύτερο νησί της Καλαυρείας, απαρτίζουν τον Πόρο). Ο ηνίοχος του Οινόμαου Μύρτιλος αφαίρεσε τη σφήνα από το άρμα και έτσι έχασε τον αγώνα ο Οινόμαος. Ο Πέλοπας δεν κράτησε την υπόσχεση, να χαρίσει στον Μύρτιλο το μισό βασίλειο και τον γκρέμισε στη θάλασσα, απ' όπου πήρε το όνομά του το Μυρτώο Πέλαγος. Ο Πέλοπας παντρεύτηκε την Ιπποδάμεια, κόρη του Οινόμαου και έκαναν πολλά παιδιά, ανάμεσά τους τον Ατρέα, Πιθθέα, Τροιζήνα, Κόρινθο, κ.α. Σύμφωνα με άλλη εκδοχή, ο Πέλοπας ήταν γιός του Αγαμέμνονα και της Κασσάνδρας. Η Ιπποδάμεια ίδρυσε τα Ηραία, αγώνες προς τιμήν της θεάς Ήρας. Ο Πιθθέας, ο σοφότερος άνθρωπος της εποχής του, μαζί με τον αδελφό του Τροιζήνα έφτασαν στις πόλεις Υπεραία και Αυθέα, όπου βασιλιάς ήταν ο Αέτιος. Οι δύο πόλεις ενώθηκαν, συμβασίλεψαν αρχικά και οι τρεις. Ο Τροιζήνας πέθανε νωρίς και ο Πιθθέας έδωσε το όνομα του αδελφού του στην πόλη. Όταν ο Αιγέας, βασιλιάς της Αθήνας, πέρασε από την Τροιζήνα, συνενερέθηκε με την Αίθρα κόρη του Πιθθέα. Της έδωσε εντολή αν γεννήσει γιό να τον στείλει στην Αθήνα να τον διαδεχτεί στο θρόνο, αφού πρώτα πάρει τα σανδάλια και το ξίφος του που τοποθέτησε, σκάβοντας κάτω από βαριά πέτρα. Έτσι γεννήθηκε ο Θησέας (στη μυκηναϊκή εποχή), ο σημαντικότερος ήρωας της Αθήνας και ο δημοφιλέστερος μετά τον Ηρακλή, ήρωας της Ελλάδας. Όταν ο Θησέας έγινε 16 ετών, σήκωσε τον μεγάλο βράχο και πήρε τα σανδάλια και το ξίφος του πατέρα του Αιγέα. Βαδίζοντας

τον δρόμο για τη Αθήνα, τον εκκαθάρισε από τους κακοποιούς που παραμόνευαν τους διαβάτες, Περιφήτη, Σίνη Πιτυοκάμπτη, Σκίρωνα, Κερκύονα, Προκρούστη και το θηλυκό αγριόχοιρο Φαία. Έφθασε στην Αθήνα, όπου ο Αιγέας τρομαγμένος από τη φήμη του Θησέα και χωρίς να τον έχει αναγνωρίσει, τον έστειλε να σκοτώσει τον ταύρο του Μαραθώνα, ελπίζοντας να τον ξεφορτωθεί με αυτόν τον τρόπο. Ο Θησέας έφερε ζωντανό τον ταύρο στην Αθήνα. Σε γεύμα που παρέθεσε ο Αιγέας στο Θησέα, ύστερα από προτροπή της συζύγου του Μήδειας, είχε αποφασίσει να τον δηλητηριάσει. Όμως βλέποντας το ξίφος και τα σανδάλια, αναγνώρισε το γιό του Θησέα. Ο Θησέας ανέλαβε να πάει στην Κρήτη και σκότωσε το Μινώταυρο, με τη βοήθεια της Αριάδνης, κόρης του βασιλιά Μίνωα. Επιστρέφοντας πέρασε από τη Νάξο, όπου άφησε την Αριάδνη, την οποία ζήτησε ως σύζυγό του ο θεός Διόνυσος. Επιστρέφοντας ο Θησέας, ξέχασε να κατεβάσει τα μαύρα πανιά από το πλοίο του. Αντικρύζοντας τα ο Αιγέας νόμιζε ότι ο γιός του πέθανε και έπεσε στη θάλασσα. Το Αιγαίο Πέλαγος οφείλει στον Αιγέα το όνομά του. Ο Θησέας σκότωσε τον Πάλλαντα, αδελφό του Αιγέα, και τους 50 γιούς του και ανακηρύχθηκε βασιλιάς της Αθήνας. Δημιούργησε την πρώτη πόλη των Αθηνών (συνοικισμό), διαίρεσε τους πολίτες σε τρεις τάξεις, ίδρυσε τη βουλή και το πρυτανείο και έκανε την πρώτη γιορτή των Παναθηναίων. Κατέλαβε τη Μεγαρίδα, εκστράτευσε κατά των Αμαζόνων, παίρνοντας μαζί του την Αντιόπη. Νίκησε τις Αμαζόνες στον Άρειο Πάγο και με την Ιππολύτη έκανε τον Ιππόλυτο. Κατατρόπωσε τους Κενταύρους, μαζί με το φίλο του βασιλιά των Λαπίθων Πειρίθοο ή Πειρίθου. Με τον Πειρίθοο απήγαγαν την ωραία Ελένη και την έφεραν στην Αφίδα. Επίσης, κατέβηκαν στον Άδη για να απελευθερώσουν την Περσεφόνη. Οι Διόσκουροι, αδελφοί της ωραίας Ελένης, εκστράτευσαν στην Αττική, πήραν πίσω την αδελφή τους και εγκατέστησαν βασιλιά στην Αθήνα τον σφετεριστή Μενεσθέα. Ο Ηρακλής κατέβηκε στον Άδη, αλλά κατάφερε να απελευθερώσει μόνο το Θησέα. Ο Θησέας επέστρεψε στην Αθήνα, όπου βασίλευε πλέον ο Μενεσθέας, καταράστηκε τους Αθηναίους και πήγε αναγκαστικά στη Σκύρο, όπου ο βασιλιάς Λυκομήδης φοβήθηκε μήπως του πάρει το θρόνο και τον έσπρωξε στο γκρεμό. Τα παιδιά του Θησέα Δημοφών και Ακάμας, με επικεφαλής το Μενεσθέα και 50 αθηναϊκά πλοία, πήραν μέρος στον Τρωϊκό πόλεμο. Το 475 π.Χ. όταν ο Κίμων εκστράτευσε κατά της Σκύρου, μετέφερε τα υποτιθέμενα οστά του Θησέα στην Αθήνα, τα οποία τοποθετήθηκαν στην Αγορά, κοντά στο βωμό των δώδεκα θεών, στο «Θησείο» και όρισαν στις 8 κάθε μήνα να τιμάται η μνήμη του Θησέα και ιδιαιτέρως δύο συγκεκριμένους μήνες, σε ανάμνηση της πρώτης άφιξης του στην Αθήνα και της επιστροφής του από την Κρήτη.

Μετά τη στάση στη διώρυγα της Κορίνθου, ακολουθήσαμε το δρόμο προς Παλαιά Επίδαυρο. Περάσαμε ανάμεσα από δάση, δίπλα από την ιστορική Μονή Αγνούτσος του 11^{ου} αιώνα, με θέα προς το Σαρωνικό Κόλπο, την Αίγινα, το Αγκίστρι και τη χερσόνησο των Μεθάνων. Η έκρηξη του ηφαιστείου των Μεθάνων στα μέσα του 3^{ου} αιώνα π.Χ., προκάλεσε πολλές ζημιές στα κτίρια της Τροιζήνας, οι οποίες σταδιακά αποκαταστάθηκαν. Περάσαμε τη Λιμνοθάλασσα Ψήφτα (Φοιβαία λίμνη ή Ψηφαία θάλασσα), όπου πνίγηκε ο μυθικός βασιλιάς της Τροιζήνας Σάρων, κυνηγώντας ένα ελάφι της θεάς Αρτέμιδας στη θάλασσα και από αυτόν πήρε το όνομά του ο Σαρωνικός Κόλπος. Στην περιοχή είχε κτιστεί ο ναός της Αρτέμιδος Σαρωνίας και δίπλα υπήρχε το μνήμα του Σάρωνα.

Το όχημα με τους εκδρομείς έφθασε στη σύγχρονη Τροιζήνα, όπου μας πληροφόρησαν ότι την Κυριακή 3 Απριλίου 2023 εγκαινιάστηκε μνημείο της Γ' Εθνοσυνέλευσης Τροιζήνας και προτομή του πρώτου κυβερνήτη της Ελλάδος Ιωάννη Καποδίστρια, δίπλα στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννη Τροιζήνας. Ο δρόμος προς τον αρχαιολογικό χώρο της Τροιζήνας δεν είναι κατάλληλος για μεγάλα οχήματα και γι' αυτό το λόγο μία ομάδα 11 εκδρομέων πήγε πεζή μέχρι εκεί. Η πορεία έγινε μέσα από πυκνή βλάστηση και καλλιέργειες εσπεριδοειδών. Περάσαμε από την Πέτρα του Θησέα, το Νυμφαίο – Θέρμες, το εκκλησάκι του Αγ. Ιωάννη με τα εντοιχισμένα αρχαία αρχιτεκτονικά κατάλοιπα και φθάσαμε στον αρχαιολογικό χώρο. Πρόκειται για το ιερό του Ιππόλυτου, γιού του Θησέα, το οποίο βρισκόταν έξω από την πόλη της Τροιζήνας, περίπου 600 μ. δυτικά αυτής. Οι Τροιζήνιοι λάτρευαν αρχικά τον Ιππόλυτο ως ήρωα (όπως τον Οφέλτη στην Νεμέα, τον Παλαίμονα στην Ισθμία, κ.α.), ενώ αργότερα αναβάθμισαν τη λατρεία του, αποδίδοντας σε αυτόν τιμές θεού. Σύμφωνα με την τοπική μυθική παράδοση και το έργο του Ευριπίδη «Ιππόλυτος», η μητριά του Φαίδρα τον πόθησε, αλλά εκείνος την απέρριψε, όντας αφιερωμένος στην αγνότητα και τη θεά Αφροδίτη. Η Φαίδρα κατηγορήσε τον Ιππόλυτο ότι προσπάθησε να τη βιάσει. Ο Θησέας καταράστηκε τον Ιππόλυτο. Ο Ιππόλυτος ενώ έτρεχε με το άρμα του σκοτώθηκε, όταν εμφανίστηκε θαλάσσιο τέρας, σταλμένο από τον Ποσειδώνα, μπλέχτηκε στα γκέμια των αλόγων και διαμελίστηκε. Οι θεοί τον αποκατέστησαν, ανεβάζοντας τον στον ουρανό και τον μεταμόρφωσαν στον αστερισμό του «Ηνιόχου». Η ηρωολατρεία του Ιππολύτου ξεκίνησε τη γεωμετρική περίοδο σε υπαίθριο τέμενος, με τον τάφο – τύμβο του Ιππολύτου και πεντάπλευρο περίβολο. Στους ύστερους αρχαϊκούς χρόνους ανεγέρθηκε πρόστυλος ναΐσκος, με πρόσοψη στα δυτικά (χαρακτηριστικό ναών αφιερωμένων σε ήρωες). Απέναντι από την είσοδο του ναΐσκου κατασκευάστηκε βωμός. Στους κλασικούς χρόνους επεκτάθηκε το τέμενος και κτίστηκε μνημειακό πρότυλο. Προστέθηκε κτίριο θρησκευτικής χρήσης, μικρή στοά και η

«Ηράκλειος κρήνη», με τα ιαματικά νερά για το στομάχι και τα έντερα. Κατά την ελληνιστική περίοδο, στην ανατολική πλευρά ανεγέρθηκε μεγάλο τετράγωνο οικοδόμημα, με κεντρική περίστυλη αυλή, εστιατόριο για τα τελετουργικά γεύματα, (με 6 τετράγωνες εστίες και λίθινα στηρίγματα για ξύλινα ανάκλιτρα-τραπέζια), και ,εγκοιμητήριο ασθενών. Η λατρεία του Ιππολύτου συγχωνεύτηκε τελικά με τη λατρεία του Ασκληπιού. Στα ΝΑ του εστιατορίου ιδρύθηκε τον 4^ο αι. π.Χ. δωρικός περίπτερος ναός, με 6 x 11 κίονες, όπου λατρευόταν ο Ιππόλυτος. Στα ΒΔ του Ιππολυτείου σώζονται τα ερείπια της βυζαντινής εκκλησίας της Παναγίας Επισκοπής, η οποία θεωρείται ότι έχει καταλάβει τη θέση του ναού της Αφροδίτης Κατασκοπίας. Δίπλα υπήρχε η μυρτιά, της οποίας τα φύλλα τρυπούσε η Φαίδρα με την καρφίτσα της, ενώ παρακολουθούσε τον Ιππόλυτο να γυμνάζεται στο γειτονικό στάδιο, κάτω από το ναό. Στο ναό του Ιππολύτου αφιέρωναν οι παρθένες πλεξούδα των μαλλιών τους, πριν παντρευτούν.

Αν ακολουθήσει κανείς το μονοπάτι από την Ιερή Πέτρα του Θησέα προς το βουνό, περνάει από τον Πύργο του Διατειχίσματος της αρχαίας Τροιζήνας («Παλάτι του Θησέα») το αποκαλούσαν οι ντόπιοι και θα φθάσει στο «Διαβολογέφυρο» (σε υπέροχο καταπράσινο τοπίο), που κατάφερε να στεριώσει ένας μάστορας, αφού πρώτα πούλησε την ψυχή του στο διάβολο, και χρηματοδότησε Τούρκος αγάς. Ο μάστορας έπεσε από το γεφύρι και σκοτώθηκε, ενώ το σπίτι του κτύπησε κεραυνός.

Το όχημα μετά από σύντομη διαδρομή έφθασε στο Γαλατά και διεκπεραιώθηκε με πλοίο στην απέναντι γραφική πόλη του Πόρου (νήσο Σφαιρία). Η πόλη με τα νεοκλασικά σπίτια του λιμανιού, είναι κτισμένα πάνω σε δύο λόφους, του Ρολογιού και του Ανεμόμυλου. Αμμώδης παραλία, με τη Ναυτική Βάση (πρώτος Ναύσταθμος Της Ελλάδος, 1827-1878), τα θερινά ανάκτορα του Όθωνα, το Ναυτικό Όμιλο Πόρου. Στον Πόρο συναντήθηκαν το 1828 οι εκπρόσωποι των προστάτιδων δυνάμεων (Αγγλίας, Γαλλίας, Ρωσίας) για να καθορίσουν τα όρια του νεοσύστατου ελληνικού κράτους. Τον Αύγουστο του 1831, στο θαλάσσιο χώρο γύρω από τον Πόρο, ναυλοχούσε ο ελληνικός στόλος, ενώ είχε ξεσπάσει η αντικαποδιστριακή στάση και ο ναύαρχος Μιαούλης, υπό την πίεση του ρωσικού στόλου, έκαψε τη φρεγάτα «ΕΛΛΑΣ» και την κορβέτα «ΥΔΡΑ», πριν καταφύγει στην Ύδρα. Μετά από γεύμα και περιήγηση στα γραφικά στενά με τους κήπους και τις βουκαμβίλιες, επιβιβαστήκαμε στο όχημα και ξεκίνησε η περιήγηση στην καταπράσινη πευκόφυτη Καλαυρεία (το δεύτερο και μεγαλύτερο νησί του Πόρου). Πρώτη στάση στη Μονή της Ζωοδόχου Πηγής (1713), πρώτο ορφανοτροφείο της Ελλάδος επί Καποδίστρια. Η Μονή κτισμένη δίπλα σε ένα ρέμα, αναδύεται μέσα από τα κυπαρίσσια και τα πεύκα, αγναντεύοντας τη θάλασσα (το δίαυλο του Πόρου), το νησάκι Μπούρτζι, με το κάστρο του Έϊντεκ και το περίφημο

μυρωδάτο Λεμονοδάσος, με τις 25.000 λεμονιές, στην απέναντι ακτή του Γαλατά (τοπίο φυσικού κάλλους της UNESCO). Πανέμορφο το ξυλόγλυπτο τέμπλο του καθολικού, με την εικόνα της Παναγίας Ζωοδόχου Πηγής. Απέναντί της η εικόνα της Παναγίας Βρεφοκρατούσας με σκήπτρο, έργο του ιταλού ζωγράφου Ραφαήλ Τσέκολι. Στην αυλή της μονής υπάρχουν οι τάφοι των ναυάρχων του 1821, Μανώλη Τομπάζη και Νικολάου Αποστόλη.

Ανηφορίσαμε στην κορυφή της Καλαυρείας για να επισκεφτούμε τον αρχαιολογικό χώρο του Ναού του Ποσειδώνα. Η Καλαυρεία στο μεγαλύτερο μέρος της ιστορίας της, ήταν μέρος της επικράτειας της αρχαίας Τροιζήνας, αλλά τον 4^{ου} π.Χ. αιώνα ήταν ανεξάρτητη πόλις – κράτος. Κατοικήθηκε για πρώτη φορά την Ύστερη Εποχή του Χαλκού και τον 6^ο π.Χ. αιώνα ο Ναός του Ποσειδώνα, ήταν η έδρα Αμφικτυονίας (ιερής συμμαχίας επτά πόλεων). Από το ναό δεν υπάρχει τίποτα. Λίθοι από το συγκρότημα χρησιμοποιήθηκαν κατά καιρούς, για να κτιστούν αρχοντικά στον Πόρο και την Ύδρα. Υπάρχουν υπολείμματα στοάς με καταστήματα, οικίας (με χώρους μαγειρείου, αποθήκευσης, κ.α.), που φαίνεται ότι κάλυπτε ανάγκες των επισκεπτών του ιερού. Υπέροχη η θέα προς τη χερσόνησο των Μεθάνων, με τις κορυφογραμμές της Κοιμωμένης. Το όχημα κατέβηκε στην παραλία. Πέρασε δίπλα από την κόκκινη θρυλική «Βίλα Γαλήνη», στέκι απομόνωσης, περισυλλογής και διακοπών των : Σεφέρη, Μίλλερ, Σαγκάλ, Παρθένη, Καραγάτση, Τσαρούχη, Βουγιουκλάκη, κ.α. Μοναδική η θέα του Πόρου και του Γαλατά από την απέραντη βεράντα της βίλας. Ο Γιώργος Αθάνας σημειώνει εμμέτρως: «Όποιος έρχεται στον Πόρο, τ' όνειρό του ξεδιαλύνει, και λαμβάνει θείο δώρο, την ξενία στην Γαλήνη ...». Μαγεμένοι παρακολουθούμε τη διαδοχή των παραδεισένιων παραλιών, με τα πεύκα που σκύβουν πάνω από τα καταγάλανα νερά, Μικρό και Μεγάλο Νεώριο, Λιμανάκι της Αγάπης, Ρώσικος Ναύσταθμος. Το 1834 κτίστηκαν αποθήκες και φούρνοι για να ανεφοδιάζεται ο ρωσικός στόλος που έπλεε στα νερά του Αιγαίου. Οι Ρώσοι διατήρησαν την ιδιοκτησία μέχρι το 1900. Απέναντι βρίσκεται το λιλιπούτειο πράσινο νησάκι του Δασκαλειού, με την κατάλευκη εκκλησία της Παναγίας.

Γεμάτοι όμορφες εικόνες και απολαμβάνοντας τα χρώματα του δειλινού, επιβιβαστήκαμε στο πλοίο για την διεκπεραίωση στο Γαλατά και την επιστροφή στην Αθήνα.

Βιβλιογραφία

-www.troizinia-methana.gr/gr-antroizinia.html

-el.m.wikipedia.org

-www.poros.gr

